

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

55. Mvtio latroni ex Confessario seiscitanti, num captus fortè Iudici
legitimè interroganti fateri omnia debeat, responderi potest, no[n] teneri,
si adhuc spes est effugij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

allatas; quarū tamē vltima est cæteris efficacior, & rem non leuiter persuadet, saltem quando aperta boni communis ratio talem manifestationem non postulat; hinc in re spōsione signanter addidimus, solūm probabile esse, Fuscum non peccare contra charitatem notorium Musculi crimen aperiendo, vt contrariam Lessij sententiam non tantū magis piam & tutiorem, sed vero etiam similiorem indicaremus. Cæterūm insistendo positis fundamentis tam ex autoritate quām ex ratione adducta saltem probabilibus, instantia de veste nihil facit ad rem, quia vestis potest iterum esse aliquando in manu mea: fama autem est in mentibus aliorum, qui habent ius loquendi de notis publicè. Vnde etiam rectè concedit Rebell. P. 1. L. 4. q. 4. n. 10. posse absque graui peccato spargi ad alios conuentus eiusdem Religionis ac Provinciæ, si quis publicè in uno conuentu fuisset punitus pro infami delicto, cùm plures vnius Provinciæ censeantur constituere vnam spiritualem Rempubl. cuius etiam refert, sciri publicos defectus, vt virtus inde magis honoretur, vitium autem odio reddatur.

LV. *Mutius ob patratum homicidium sollicitus, ne innotescat, interrogat Confessarium suum, num in carcерem forte coniectus, & de eo legitimè à Iudice post semiplenam probationem interrogatus, teneatur in conscientia fateri illud, quamdiu*

Mu-
plu-
um
t in
sre-
ntio-
ntra
z. II.
logi

cri-
on-
ari-
z de
14.
alij.
fa-
s in-
rum
tur,
tur,
culi
salsà
bli-
ins
non
nit-
em
um
tas:

quamdiu spes aliqua euadendi affulget? Quaritur.
Quid dicat Confessarius?

Videtur dicendum, Mutium teneri crimen suum fateri iudici. Ita planè communis sententia Theolog. cum S. Thoma 22. q. 69. art. 1. è quibus nonnulli contrariam opinionem grauius etiam censem. Tum quia iudex potestatem habet obligandi reum ad aperiendam veritatem. Tum quia non potest dari bellum utrinque iustum. Ergo cum iudex ex una parte iuste interroget reum, hoc ipso præcipit reo, ut veritatem prodat.

Resp. Confessarium dicere posse Mutio, ipsum præuiâ infamiâ, & semiplenâ probatione legitimè à iudice interrogatum negare tamen posse crimen, quamdiu spes est effugiendi. Ita Abbas in C. cum super. de confessis. Sylvest. Angelus, P. Nauarr. Filliac. Fagundez, Reginald. Dicastillo de Iust. L. 2. Tr. 1. D. 6. n. 21. Lugo de Iust. D. 40. n. 15. & plures apud hos. Ratio est, quia maximum ius est ad propriam vitam & bona temporalia defendenda. Less. L. 2. de Iust c. 31. n. 16. Sa. V. Regius 6. Bonac. D. 10. in oct. præcept. q. 3. p. 2. n. 7. alij. Quare lex humana non videtur posse obligare tanto cum incommodo. Confirmatur. Consanguineus non potest cogi ad testandum contra consanguineum L. 4. ff. de testib. nec quisquam cogi potest ad testandum cum graui suo incommodo. Ergo à fortiori nullus

lps

Ius videtur cogendus ad testandum contra se ipsum, cum nullus magis sit consanguineus, quam quisque sibi ipsi. Unde sequitur, reum nec teneri comparere etiam citatum, quando immineret periculum vitae, bonorum temporalium &c.

Ad primum in contrarium dicimus, Iudicem habere potestatem obligandi reum ad aperiendam veritatem, quando non est periculum tanti damni, aut res plenè est probata, & nullum superest effugium. Item habet potestatem obligandi non quidem ad culpam, sed ad torturam, ut scilicet reus fateatur crimen suum, si nolit experiri tormenta. Ad secundum dicimus, Iudicem in proposito iustè quidem interrogare, sed non iustè obligare ad aperiendam veritatem, quia illud iure potest, non istud; ex quo patet, non sequi, posse esse bellum ex utrâque parte iustum, quia non est contrarietas circa idem ius. Censuras graviores, quas immerito aliqui effutierunt, vanas & contemptibiles ostendunt tum Authoritas, tum ratio allata sententiae nostræ.

LVI. *Narcissus puerulus in lethalem incidit morbum, qui cum confirmatus nondum sit, petit parens ab Episcopo, qui confirmandi causâ illuc ad venerat, ut moribundo etiam hoc Sacramentum conferre velit, quod & ab eodem impetrat. Quæritur. Vtrum licet hoc Episcopus fecerit?*

Videtur non bene fecisse. Tum quia ex usu Ecclesiæ